

INGEZONDEN.

HET APOTHEKERSVRAAGSTUK.

Het is moeielijk, te debatteeren met den heer SNOECK HENKEMANS. Hij is begonnen met te zeggen, dat, naar zijn overtuiging, de apothekers ongelijk hebben, wanneer zij „vrije apothekerskeuze” eischen. Argumenten daarvoor heeft hij niet bijgebracht! Wanneer ik nu zeg: „naar mijn overtuiging hebben de apothekers groot gelijk, en „wordt hun onrecht aangedaan”, en daarvoor krachtige bewijzen lever, beantwoordt collega SNOECK HENKEMANS dat niet door ontzenuwing van mijn argumenten, maar zegt hij eenvoudig: „gij kunt daar niet over oordeelen, want gij zijt misschien (!) niet objectief genoeg”.

Tegenover zulk een Pilatus-redeneering kan men het debat wel staken, temeer nu collega SNOECK HENKEMANS volhardt in zijn meening, dat wij niet tot oordeelen bevoegd zijn over een strijd tusschen apothekers en verzekerden, die ons niet rechtstreeks raakt.

Kampen, 25 Sept. 1915.

J. D. C. KOCH.

DE MACHT IN ONZE AFDEELINGSZIEKENFONDSEN.

Tegenover collega SCHUCKINK KOOL, die mij bij name oproept, kan ik, dunkt mij, kort zijn.

Wij hebben bij bindend besluit bepaald, aan welke voorwaarden ziekenfondsen zullen moeten voldoen, zullen de leden der Ned. Maatschappij tot bevordering der Geneeskunst zich daaraan mogen verbinden. Daarbij is ook de machtsverhouding geregeld. Weliswaar hebben wij de voorwaarde op dit punt zóó geformuleerd, dat leden en apothekers, noch afzonderlijk, noch vereenigd met derden, *meer* macht mogen hebben dan de dokters, maar ik vertrouw, dat niemand zoo geestig zal zijn, op te merken, dat aan deze voorwaarde ook voldaan is, indien zij niets te zeggen hebben en wij alles. Wie dus meent, dat wij in onze afdeulingsziekenfondsen *de* macht mogen en moeten hebben, die meent, dat deze fondsen niet onder het bindend besluit vallen.

Nu kan ik mij denken, dat iemand van het begin af zich dat zóó heeft voorgesteld, ja, zelfs dit zóó van-zelf-sprekend geacht heeft, dat het niet eens in discussie behoefde te komen. Maar, waar collega SCHUCKINK KOOL van mij eischt, hem aan te toonen, waar wij in den door mij bedoelden zin besloten hebben, is het integendeel m. i. aan hem, aan te toonen, waar wij besloten hebben, dat de afdeulingsziekenfondsen niet behoeven te voldoen aan de voorwaarden van het bindend besluit — ook aan die, betreffende een billijke machtsverdeling tusschen dokters, apothekers en patiënten.

's-Gravenhage, 25 September 1915.

Dr. D. SNOECK HENKEMANS.

HET EVENWICHT DER GESLACHTEN?

Uit het *New-York med. Journ.* refereert de heer PINKHOF in dit *Tijdschrift* van 18 Sept. jl. een artikel, handelende over het „Evenwicht der Geslachten”. Statistieken doen op het oogenblik reeds blijken, dat te Weenen aanmerkelijk meer jongens dan meisjes geboren worden. Zoo ik mij niet vergis, wijzen geboortestatistieken, opgemaakt in Duitschland na den oorlog van 1870, op hetzelfde verschijnsel. Op zeer merkbare wijze schijnt dus hier een hoogere natuurkracht in te grijpen. De vraag rijst echter: „met welk doel geschiedt deze ingreep?”. Want herstel van evenwicht tusschen de geslachten, welk doel door velen blijkbaar in dien maatregel gezien wordt, wordt op